

โดย นางสาวโนรา โพธิ์มีจจา
กรรมการในคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการบัญชีภาษีอากร

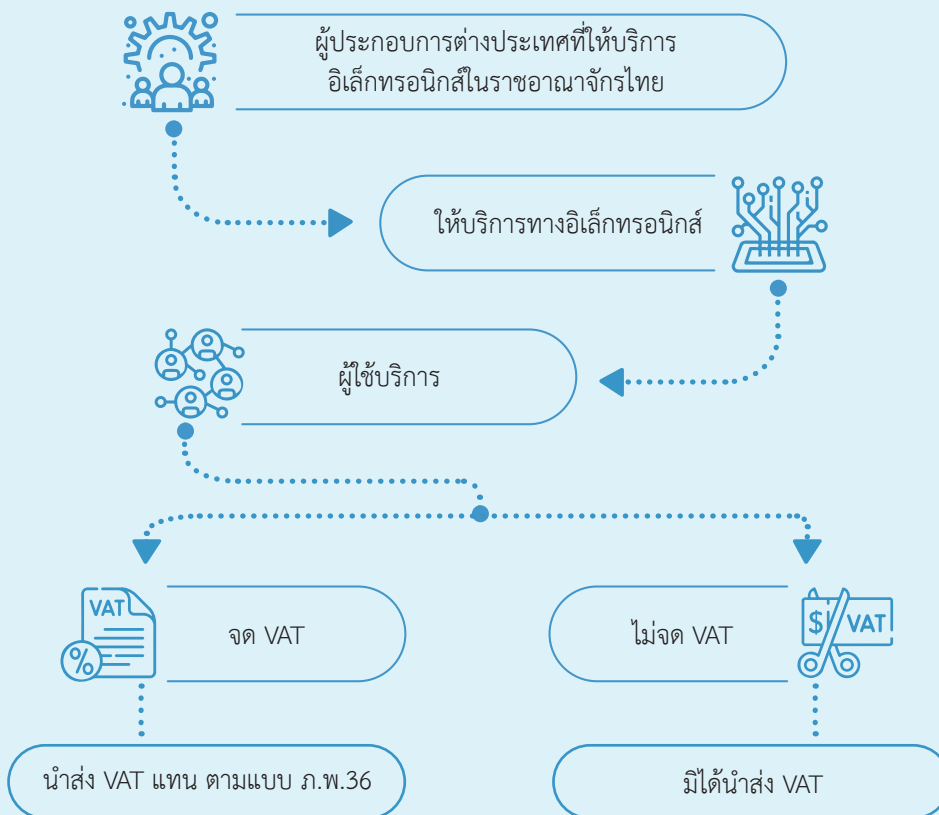

ผลกระทบจากกฎหมาย e-Service

จากการที่ได้มีการประกาศพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 53) พ.ศ.2564 บนราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2564 พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว กำหนดให้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ประกอบการต่างประเทศ เฉพาะส่วนที่ได้รับจากการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้ที่มีได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศไทย

ก่อนที่ พระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ผู้ประกอบการต่างประเทศที่ให้บริการอิเล็กทรอนิกส์มายังประเทศไทย จะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยผู้ใช้บริการในประเทศไทยจะมีหน้าที่นำส่งแทน ซึ่งผู้มีหน้าที่นำส่งแทนนั้น จะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในประเทศไทย นำส่งโดยใช้แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ภ.พ.36

ตามแนวทางปฏิบัติเดิมนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการต่างประเทศที่ให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ในราชอาณาจักรไทย มีรายได้ที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเพียงเฉพาะส่วนที่ให้บริการแก่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเท่านั้น สำหรับรายได้จากผู้ให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ที่มีได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการต่างประเทศจะมีรายได้จากการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ทั้งจำนวน ไม่ต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม

จากปัญหาข้างต้น ทำให้เกิดความเสียเปรียบในการแข่งขันของผู้ประกอบการที่เป็นผู้ให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย ที่จะต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ผู้ประกอบการต่างประเทศมีรายได้บางส่วนที่มีได้นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่กรมสรรพากรประเทศไทย

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เหมาะสมจึงมีการตราพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 53) พ.ศ.2564 หรือ เรียกกันได้ว่า กฎหมาย e-Service

กฎหมาย e-Service คือ กฎหมายที่ให้อำนาจกรมสรรพากร จัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม จากผู้ให้บริการต่างประเทศที่ให้บริการทาง อิเล็กทรอนิกส์ และผู้ให้บริการแพลตฟอร์มต่างประเทศ ที่ให้บริการทาง Online แก่ผู้ใช้บริการในประเทศไทยในส่วนของผู้รับบริการที่มีได้ จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยผู้ให้บริการและแพลตฟอร์มต่างประเทศ นั้น มีรายได้เกิน 1.8 ล้านบาท ต่อปี

ในขั้นแรก เราควรทราบถึง คำนิยามที่สำคัญตามพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 53) พ.ศ.2564 เป็นอันดับแรก

“บริการทางอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า บริการซึ่งรวม ถึงทรัพย์สินที่ไม่มีรูปร่างที่ส่งมอบโดยผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือเครือข่ายทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใด ซึ่งลักษณะของบริการเป็นไปโดย อัตโนมัติในสาระสำคัญ โดยบริการดังกล่าวไม่สามารถกระทำได้หาก ปราศจากเทคโนโลยีสารสนเทศ

“อิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์ม” หมายความว่า ตลาด ช่องทาง หรือกระบวนการอื่นใดที่ผู้ให้บริการหลายรายใช้ในการให้บริการทาง อิเล็กทรอนิกส์แก่ผู้รับบริการ

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 53) พ.ศ.2564 ได้แก่

1. ผู้ประกอบการต่างประเทศที่ให้บริการดาวน์โหลดหรือเล่นเกม ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ออนไลน์
2. ผู้ประกอบการต่างประเทศที่ให้บริการดาวน์โหลดสติ๊กเกอร์ ใน Chat Application
3. ผู้ประกอบการต่างประเทศที่ให้บริการสตรีมมิ่ง คือ การรับส่ง สัญญาณถ่ายทอด ไฟล์ มัลติมีเดีย ทั้งภาพและเสียงผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต เช่น การถ่ายทอดสด Concert Event เกม รายการต่าง ๆ
4. ผู้ประกอบการต่างประเทศที่ให้บริการพื้นที่โฆษณาบนเว็บไซต์ หรือ Application เช่น Google, Facebook, Youtube, Line, Joox และ Netflix

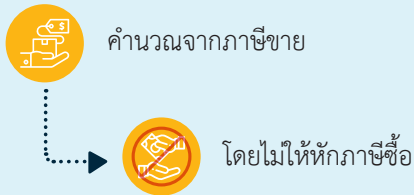
ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

คุณสมบัติของผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

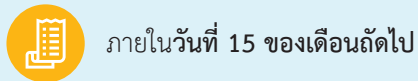
- 1 มีรายได้ \$ เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี
- 2 จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามกฎกระทรวง

หน้าที่ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

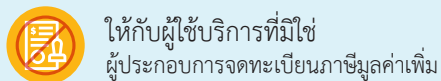
1 เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

2 ยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม

3 ห้ามออกใบกำกับภาษี

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติ ภาษี
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 53) พ.ศ.2564 ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีรายได้เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี
2. จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมายที่ จะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เพื่อกำหนดกระบวนการจดทะเบียนเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มทางอิเล็กทรอนิกส์

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติ ภาษี
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 53) พ.ศ.2564 มีหน้าที่ดังนี้

1. เสียภาษีมูลค่าเพิ่มโดยคำนวณจากภาษีขาย โดยไม่ให้หักภาษีซื้อ
2. ยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป
3. ห้ามออกใบกำกับภาษี ในกรณีให้บริการแก่ผู้ใช้บริการที่มีใบผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในกรณีให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์ม โดยมีกระบวนการต่อเนื่องตั้งแต่การนำเสนอการให้บริการ การชำระค่าบริการ การส่งมอบบริการ และการอื่นใดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ให้ผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์มที่มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มแทนผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ทุกรายรวมกัน โดยไม่ต้องแยกรายละเอียดการให้บริการสำหรับผู้ประกอบการแต่ละราย และให้ผู้ประกอบการอิเล็กทรอนิกส์แพลตฟอร์มมีหน้าที่และความรับผิดชอบเดียวกับผู้ประกอบการ

จากเนื้อหาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ไม่มีผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักบัญชีในด้านขั้นตอนการปฏิบัติงานของนักบัญชีแต่อย่างใด หากท่านเป็นนักบัญชีซึ่งปฏิบัติงานในกิจการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ใช้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์จากผู้ให้บริการในต่างประเทศ ท่านยังคงต้องปฏิบัติตามวิธีการเดิม คือนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มแทนผู้ประกอบการต่างประเทศ ตามแบบแสดงรายการ ภ.พ.36 และสำหรับผู้ที่มิได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อท่านจ่ายค่าบริการให้แก่ผู้ประกอบการต่างประเทศที่ใช้บริการทางอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบการต่างประเทศจะเป็นผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มต่อกรมสรรพากรประเทศไทยเอง เมื่อท่านได้ทราบดังนี้ คงเข้าใจได้ว่า พระราชบัญญัติ ภาษีเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 53) พ.ศ.2564 หรือ เรียกกันได้ว่า กฎหมาย e-Service ไม่ได้เพิ่มงานไม่ได้เพิ่มภาระหน้าที่ของนักบัญชี